

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/90/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712214221
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6712214221.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci navrhovateľov: 1. I. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J., U. XXX/XX, občan SR, 2. C. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J., U. XXX/XX, občan SR, 3. S. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J., U. XXX/XX, občan SR, 4. V. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., H. XXX/XX, občan SR, všetci právne zastúpení advokátom JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, Advokátska kancelária so sídlom Vajnorská 20, Bratislava proti odporcom: 1. K. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D., J. X, občan SR, 2. O. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J., K.. W.. Š. XX, občan SR, obidve právne zastúpené Advokátskou kanceláriou Szárszoi a Szárszoi, s. r. o., so sídlom Bakossova 3/C, 974 01 Banská Bystrica, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu **z a m i e t a** .

Súd o trovách konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Dňa 01. 03. 2012 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie K. Q., teda v tomto konaní odporkyni v 1. rade a O. F., odporkyni v 2. rade, ktoré má sp. zn. 8C/71/2012 voči odporcom v 1. až 5. rade, ktorí sú v konaní 11C/90/2012 navrhovateľmi v 1. až 4. rade a to z dôvodu, že za pôvodne označeného odporcu v 4. a 5. rade V. H. a K. H. nastúpil ich syn V. H., nar. XX. XX. XXXX, ktorý dedil po K. H., odporkyni v 5. rade a v rámci dedičského konania aj odporca v 4. rade V. H. uzatvorili dedičskú dohodu, kde vlastne jeho podiel pripadol jeho synovi, pričom sa domáhali žalobou odstránenia stavby s tvrdením, že odporcovia týmto oplotením zabrali do užívania aj časti parciel, ktoré boli vo vlastníctve navrhovateľov v dôsledku čoho im bránia v užívaní ich pozemkov, ku ktorým majú vlastnícke právo.

Na výzvu súdu adresovanú odporcom v konaní č. k. 8C/71/2012-101 odporcovia v tomto konaní podali vyjadrenie, protižalobu a návrh na zabezpečenie dôkazu. Vo svojom vyjadrení poukazujú na to, aby súd žalobu zamietol a zároveň určil, že žalovaná v 1. rade je vlastníčkou parcely č. XXXX/XX o výmere 5 m2 vedené ako trvalé trávnaté porasty zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie J., že žalovaní v 2. a 3. rade sú vlastníckmi parcely č. XXXX/XX o výmere 37 m2 vedené ako trvalé trávnaté porasty zapísané na LV č. XXXX katastrálne územie Krupina a že pôvodne žalovaní v 4. a 5. rade sú vlastníckmi parcely č. XXXX/XX o výmere 18 m2 vedené ako trvalé trávnaté porasty zapísané na LV č. XXXX katastrálne územie J.. Vo svojom vyjadrení k návrhu uviedli, že navrhovateľky v 1. a 2. rade tvrdia, že sú spoluvlastníkmi nehnuteľnosti a to každá v 1-ici, ktoré mali nadobudnúť darovacou zmluvou zo dňa 22. 02. 2003. My tvrdíme, že žalobkyne toto vlastníctvo nemohli nadobudnúť. My, žalovaní v 1. až 5. rade ako právni nástupcovia našich právnych predchodcov uvedené parcely užívame v dobrej viere ako naše vlastné. Tvrdíme, že parcely sú našim vlastníctvom, lebo sme ich nadobudli od našich právnych predchodcov tak, ako ich dodnes užívame. Naši právni predchodcovia tieto parcely nadobudli v roku 1958, ohradili si ich oplotením tak, ako sú i dnes v prírode ohradené oplotením. Od tohto času ich v dobrej

viere užívame a následne až do januára 2011 bez toho, aby si ktokoľvek robil na nieto parcely akýkoľvek vlastnícky nárok, teda naši právni predchodcovia uvedené parcely mali takto ohradené ako sa v prírode i tohto času nachádzajú, pričom nikdy si na tieto parcely nikto neučinil žiadny vlastnícky nárok, najmä nie právna predchodkyňa žalobkyň v 1. a 2. rade. V mesiaci január 2011 sme boli ústne oboznámení s tým, že vraj na základe podrobného zamerania hraníc pozemku vykonaného geometrickým plánom č. 2/2011 sme neoprávnene oplotili k svojim pozemkom aj časti pozemkov, ktoré údajne patria žalobkyniam v 1. a 2. rade. My sme nič neoplocovali, lebo takto oplotené pozemky sme nadobudli od našich právnych predchodcov, ktorí si ich takto oplotili. Naši právni predchodcovia vybudovali z uličnej čiary koncom 50.-tych a začiatkom 60.-tych rokov oplotenie, ktoré hraničí s chodníkom v uličnej čiare. Chodník v uličnej čiare hraničí s cestou, ktoré sú tam od nepamäti. Parcela, ktorá je vraj vo vlastníctve žalobkyň vedená na LV č. XXXX pod č. XXXX/XX je verejný chodník a parc. č. XXXX/XX je verejná cesta, všetko vo vlastníctve K. J.. Chodník a najmä cesta sú tam od nepamäti. Tvrdíme, že žalobkyne 1. a 2. nie sú vlastníčkami uvedených parciel a ani ich právni predchodcovia uvedené nehnuteľnosti nevlastnili. To preto, že v roku 1958 ich právni predchodcovia predali kúpno-predajnými zmluvami spísanými 15. 02. 1958, ktorých zápis bol povolený Ľudovým súdom v J. pod č. k. Čd. XXX/XX, na základe ktorého povolil zápis do Pozemkovej knihy. Žalovaní v 2. a 3. rade predkladáme súdu kúpno-predajnú zmluvu uzatvorenú dňa 15. 02. 1958, ktorú máme od našich právnych predchodcov K. C. a U. C., ktorý odkupovali pozemky od S. P. a jeho manželky P.j rod. Z., ide asi o rodičov Emílie Danáčovej rod. P.j. V tom čase išlo o stavebné pozemky, na ktorých si právni predchodcovia postavili rodinné domy, parcely si ohradili tak ako ich doteraz nerušenie užívame a aj oni ich už užívali v dobrej viere ako vlastné. Na základe tohto aj oplotenia, ktoré sú tu postavené nie sú neoprávnenou stavbou na cudzom pozemku ako sa domnievajú žalobkyne v 1. a 2. rade.

Čo sa týka žalovanej v 3. rade, táto nadobudla nehnuteľnosť a to rodinný dom a záhradu spolu s jej bratom od ich starého otca a starej matky. Jej starí rodičia uvedený dom ako aj pozemok nerušene užívali a nikto to nespochybňoval. Tento rodinný dom darovali starí rodičia jej a jej bratovi, pričom neskôr brat zomrel a ona nadobudla aj jeho podiel. Jej manžel, odporca v 2. rade k nehnuteľnosti taktiež nadobudol spoluvlastnícky podiel. Na základe tohto oni až doteraz nehnuteľnosť nerušene užívali v dobrej viere, tak ako je oplotená a to bez toho, aby niekto ich vlastníctvo resp. vlastníctvo ich právnych predchodcov spochybňoval.

Čo sa týka žalovanej v 1. rade, táto rodinný dom so záhradou nadobudla na základe darovacej zmluvy od svojich rodičov C. a O. N. a títo ich nadobudli od K.. S. S. na základe kúpnej zmluvy spísanej S.. A. H.Á., notárkou dňa 20. 07. 1994. K.. S. uvedený rodinný dom postavil ako aj oplotenie, ktoré je i dnes osadené v prírode a takto ho užíval.

Čo sa týka pôvodne žalovaných v 4. a 5. rade V. H. nar. XX. XX. XXXX a K. H. nar. XX. XX. XXXX, tu sa uvádza, že oni nehnuteľnosť kúpili od ich zaťa a dcéry K. a K. W. rod. H.. Tento vklad bol povolený pod V XXX/XX na základe kúpnej zmluvy zo dňa XX. XX. XXXX. Podľa nich bol pôvodným vlastníkom, ktorý vybudoval rodinný dom a oplotenie pán A.. Aj ich právni predchodcovia, tak ako aj my, uvedenú nehnuteľnosť užívame v dobrej viere a dobromyseľne ako vlastníci. V takomto stave nám ju naši právni predchodcovia odovzdali a nerušene sme ju užívali bez toho, aby niekto naše vlastníctvo spochybňoval.

Čo sa týka účastníkov, ktorí boli v pôvodnej žalobe sp. zn. 8C/71/2012-101 označení ako odporcovia v 4. a 5. rade tak na ich miesto nastúpil V. H., nar. XX. XX. XXXX a to z toho dôvodu, že pôvodná odporkyňa v 5. rade K. H., nar. XX. XX. XXXX zomrela dňa XX. XX. XXXX, pričom dedičia V. H., ktorý bol pôvodne označovaný ako odporca v 4. rade, ďalej K. W. rod. H. a V. H. ml., teda terajší účastník odporca v 4. rade uzavreli medzi sebou dedičskú dohodu, podľa ktorej rodinný dom s pozemkom a príslušenstvom vedený na LV č. XXX k. ú. J. parc. č. XXXX o výmere 462 m² - zastavané plochy a nádvoria spolu s rodinným domom súp. č. XXX pribudol do jeho výlučného vlastníctva.

Zároveň vo svojom vyjadrení poukazuje tak pri žalovanom 1., 2., 3. ako aj 4., že nadobudli vlastnícke právo minimálne vydržaním a spracovaním a to aj vtedy, ak by údajné zameranie bolo správne z dôvodu, že nehnuteľnosť, ktorú vlastníci bola takto ohradená a užívaná ich právny predchodcami už od konca 50.-tych a začiatku 60.-tych rokov. Poukazuje na to, že si však myslí, že aj táto časť bola v minulosti ich právny predchodcom odpredaná kúpnu zmluvou v roku 1958. Na základe tohto im svedčí vlastnícke právo titulom vydržania a spracovania a je v ich právnom záujme, aby súd ich vlastnícke právo vyslovil, tak ako sa ho domáha protižalobou. Čo sa týka určenia vlastníckeho práva, protižalobou sa domáhajú, že žalovaná v 1. rade je vlastníčkou parcely č. XXXX/XX o výmere 5 m² vedenej na LV č. XXXX, žalovaní v 2. a 3. rade sú vlastníckmi parcely č. XXXX/XX o výmere 37m² zapísanej na LV č. XXXX a žalovaní v 4. a 5. rade sú vlastníckmi nehnuteľnosti - parcely č. XXXX/XX o výmere 18 m².

Zároveň poukazuje na potrebu vykonania rôznych dôkazov, ktoré však podľa súdu nie sú právne relevantné a ktoré by mali preukázať vlastníctvo v tomto konaní odporkyň k uvedeným nehnuteľnostiam,

ako ich nadobudli a ako ich nadobudli aj ich právni predchodcovia, pričom súd uvedené dôkazy nevykonal z toho dôvodu, že predovšetkým, keďže sa tu jedná o určenie vlastníctva navrhovateľov, toto nie je potrebné vykonať, pretože navrhovatelia musia preukázať, že oni sú vlastníci, keďže odporcovia sú doteraz zapísaní ako vlastníci na listoch vlastníctva, čo predpokladá kým sa nepreukáže opak, ich oprávnené vlastníctvo v zmysle § 70 ods. 1, 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností.

Na základe vyššie uvedeného vyjadrenia a protinávrhu súd uznesením č. k. 8C/71/2012-101 zo dňa 05. 09. 2012 vylúčil podanie odporcov v 1. až 4. rade na samostatné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 11C/90/2012.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Súd z vyjadrenia právneho zástupcu odporcov doručeného súdu dňa 22. 03. 2013 zistil, že podľa neho vyjadrenia navrhovateľov si navzájom odporujú, pretože pokiaľ by tieto sporné parcely, ktorých vlastníctva sa domáhajú, nadobudli od právnych predchodcov s určitosťou by disponovali aj právnym titulom, na základe ktorého by sporné predmetné parcely nadobudli a to či už kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, resp. dedením. Navrhovatelia však žiadny takýto dôkaz súdu nepredložili a preto sme toho názoru, že v konaní je v prvom rade potrebné vychádzať z geodetického zamerania hraníc parciel navrhovateľov s parcelami odporkýň č. XXXX/XX, č. XXXX/XX a XXXX/XX a skutočnosťou, že práve na parcelách odporkýň navrhovatelia alebo ich právni predchodcovia vybudovali oplotenie čím neoprávnene zabrali a užívali časť pozemkov v ich vlastníctve, resp. ich právnych predchodcov. K tvrdeniu navrhovateľov, že sporné parcely užívali v dobrej viere ako vlastné, t. j. nadobudli ich minimálne vydržaním, sa vyjadria neskôr. To tvrdenie, že sporné parcely nadobudli ich právni predchodcovia v roku 1958, ohradili si ich oplotením sa nezakladá na pravde, pretože ich právni predchodcovia vybudovaním oplotení neoprávnene a bez akéhokoľvek právneho dôvodu zabrali časť parciel, ktoré neboli nikdy v ich vlastníctve. Približne v roku 1956 a 1957 začalo K. J. plánovať v tejto lokalite investičnú výstavbu, ktorá sa dotkla vlastníctva právnych predchodcov odporkýň a to ich starých rodičov Jána Cibulu a manželky K. P. rod. Z.. Vylvlastnenie z dôvodu výstavby sa dotklo parciel č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX, ktoré boli v ich vlastníctve. Parcely č. XXXX a č. XXXX boli rozparcelované na výstavbu a z parcely č. XXXX boli nútení odpredať len časť parcely o veľkosti 60 m², pričom toto vyplýva aj z uznesenia Ľudového súdu v J. zo dňa 18. 03. 1958 a geometrického plánu č. XXXX/XX. Právny zástupca navrhovateľ v 2. a 3. rade ako dôkaz predložil kúpno-predajnú zmluvu s právnymi predchodcami (Q. - Q.), ktorej predmetom kúpy je novovytvorená parcela č. 8117/2 o výmere 6 árov 36 m². Táto skutočnosť však nepreukazuje, že by právni predchodcovia navrhovateľov v 2. a 3. rade nadobudli na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15. 02. 1958 aj ďalšiu časť pôvodnej parcely č. 8115 dnes označenej č. XXXX/XX o výmere 37 m². Na novovytvorenú parcelu č. XXXX/X bola z pôvodnej parcely odčlenená len časť o výmere 20 m², čo vyplýva z geometrického plánu z roku 1957. Z uvedeného je zrejmé, že nie je pravdou tvrdenie navrhovateľov, že v súvislosti s kúpnyimi zmluvami bol vytvorený geometrický polohopisný plán, ale na základe geometrického plánu boli vyhotovené kúpne zmluvy, ktoré boli následne schválené Ľudovým súdom v Krupine, čo vyplýva aj z obsahu kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 15. 02. 1958. Tiež aj tvrdenie navrhovateľov, že chodník a cesta sú tam od nepamäti a že oplotenie vybudovali právni predchodcovia z uličnej čiary nie je pravdivé, pretože už z obsahu kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 15. 02. 1958 z bodu 5 vyplýva, že chodník a cesta vybudované v roku 1958 neboli: „V tejto zmluve nie je zahrnuté projektovanie ciest a iných verejných investícií, ktoré budú urobené dodatočne a z tohto titulu ani kúpitelia nemajú nároky na prípadné projektovanie týchto, ktoré budú robené podľa pojatia do vykonávacieho plánu MNV v budúcich rokoch.“ Je zrejmé, že následné dobudovanie verejnej komunikácie nerešpektovalo reálne hranice pozemkov a predchádzajúci vlastníci predmetných parciel č. XXXX/X a č. XXXX/X neoprávnene zabrali časť susediaceho pozemku vo vlastníctve právnych predchodcov odporkýň a to až po hranicu štátom následne dobudovanej komunikácie. Vlastníctvo právnych predchodcov odporkýň (starých rodičov) k parcele č. XXXX je nespochybniteľné, z pôvodnej celkovej výmery tejto parcely o výmere 5758 m² bolo odčlenených len 60m² čo vyplýva z geometrického plánu č. XXXX/XX, na základe ktorého vznikli parcely nové a to parcela č. XXXX/X a č. XXXX/X. Ostatná časť parcely o výmere 5698 m² týmto nebola dotknutá. Parcela č. XXXX/X vznikla z časti parcely č. XXXX o výmere 404 m², z časti parcely č. XXXX o výmere 20 m², z časti parcely č. XXXX/X o výmere 132 m a z časti parcely č. XXXX/X o výmere 80 m² čo je spolu 636 m² a parcela č. XXXX/X vznikla z časti parcely č. XXXX o výmere 747 m² a z časti parcely č. XXXX o výmere 40 m². Logicky preto znamená, že parcela pozemku č. XXXX/X nemôže byť voči pozemku parcely č. XXXX na rovnakej úrovni s pozemkom č. XXXX/X čo vysvetľuje aj dnešný aktuálny stav zistený na základe geometrického vyznačenia a zamerania v geometrickom pláne

č. X/XXXX t. j., že oplotenie susediacich parciel žalobcu v 4. rade so žalobcami v 2. a 3. rade nemôže byť na jednej úrovni, tak ako to bolo vybudované oplotenie právnymi predchodcami navrhovateľov. Vlastníctvo k parcele č. XXXX odporkýň je nespochybniteľné, pričom táto parcela však bola využívaná z dôvodu kolektívizácie pre potreby JRD J.. Vlastníctvo k tejto parcele nadobudla právna predchodkyňa - matka žalovaných pani E. A. rod. P. na základe vydržania, ktoré bolo osvedčené aj v súvislosti s uplatnením reštitučných nárokov pani E. A. rod. P. na základe Notárskej zápisnice č. N 268/96, Nz 270/96 zo dňa 11. 11. 1996, pričom v rámci ROEP bola parcela č. 8115 prečíslovaná na parcelu č. 1336/1. Návrh navrhovateľov o určenie vlastníctva je neoprávnený, keďže odporkyne v 1. a 2. rade nadobudli vlastníctvo k týmto parcelám od svojej matky E. A. rod. P. na základe darovacej zmluvy zo dňa 21. 02. 2003. Navrhovatelia a ani ich právni predchodcovia nikdy neboli vlastníckymi vyššie uvedených parciel a vlastníctvo nemohli nadobudnúť ani vydržaním, nakoľko nebola splnená základná zákonná podmienka stanovená v § 134 Občianskeho zákonníka a to dobromyseľná a oprávnená držba. Oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená. U právnych predchodcov navrhovateľov už od samotného počiatku nemôže ísť o dobromyseľnú držbu, ktorá navrhovateľom priznala status oprávnených držiteľov, pretože v súlade s kúpno-predajnými zmluvami uzatvorenými v roku 1958 medzi právnymi predchodcami odporkýň ako predávajúcimi a právnymi predchodcami navrhovateľov, títo mali rešpektovať hranice pôvodných parciel a oplotenie vybudovať v súlade s týmito hranicami bez ohľadu na to, či štát pri budovaní verejnej komunikácie na pozemku právnych predchodcov odporkýň bude rešpektovať uličnú čiaru alebo nie. V geometrickom pláne č. XXXX/XX je uvedené: nové drobnostné hranice boli omeznikované železnými trubkami. Aj z tohto je zrejmé, že právni predchodcovia mali vedomosť o tom kadiaľ vedú hranice novovytvorených parciel určených na výstavbu a preto svojvoľné zabratie a následné užívanie parciel právnych predchodcov žalobcov nemožno považovať za dobromyseľnú držbu. Tiež nie je pravdou tvrdenie navrhovateľov, že budovanie komunikácií v tejto lokalite bolo riešené odkúpením pozemkov pod komunikáciou alebo ich vyvlastnením. Komunikácia (t. j. cesta vrátane chodníka) bola vybudovaná na pozemku právnych predchodcov, čo bolo potvrdené aj v konaní ROEP, kde vlastníctvo pozemkov pod komunikáciou bolo zapísané na pani E. A.Č.. Z tejto parcely bola následne odčlenená časť pozemku pod komunikáciu a to parc. č. XXXX/XX a parcela č. XXXX/XX, ktoré boli následne prevedené do vlastníctva Mesta J. a to parc. č. XXXX/XX darovaním a parc. č. XXXX/XX na základe zámennej zmluvy. Je pravdou, že odporkyne následne po tom, ako zistili aktuálny stav, kontaktovali navrhovateľov s tým, že im navrhli usporiadanie majetkovo-právnych vzťahov formou odpredaja časti pozemkov vo vlastníctve odporkýň v rozsahu, v ktorom navrhovatelia resp. ich právni predchodcovia neoprávnene vybudovaním oplotenia, nerešpektovali vlastnícke právo odporkýň a zabrali do užívania časti parciel odporkýň. Za účelom realizácie odpredaja časti parciel, odporkyne na vlastné náklady zabezpečili spracovanie geometrického plánu č. XX/XXXX a jeho následný zápis do katastrálnej mapy. Zo strany odporkýň boli pripravené návrhy kúpnej zmluvy, ktorú právny predchodcovia navrhovateľa v 4. rade aj podpísali 14. 01. 2011, avšak následne odmietli uhradiť dojednanú kúpnu cenu. Preto sme toho názoru, že právni predchodcovia navrhovateľa v 4. rade manželia V. H. a K. H. akceptovali vlastnícke právo odporkýň k parc. č. XXXX/XX o výmere 18 m².

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Na základe uznesenia Čd XXX/XXXX zo dňa 18. 03. 1958 povolil súd v Pozemkovej knihe územia obce J. nasledovné zápisy: okrem iných pod bodom 3. , že vo vložke č. XXX sa za a) odčleňuje z parcely č. XXXX časť o výmere 60 m² a pod b) opravuje sa výmera parcely č. XXXX na výmeru 56 árov a 98 m². Pod bodom 3 bod e) sa uvádza, že parcela č. XXXX a č. XXXX sa zlučujú a rozdeľujú celkovo na parcely v počte 16 s tým, že ide o 14 stavebných pozemkov a dve parcely sú uvedené ako cesty.

Súd z geometrického (polohopisného) plánu č. XXXX/XX meraného v novembri 1957 zistil, že týmto geometrickým plánom sa vytvárali nové parcely, tak ako súd vyššie poukázal, ktoré boli povolené na základe uznesenia Čd/ v rámci zápisu v Pozemkovej knihe, pričom sa jednalo o členenie, okrem iného parciel zapísaných v pozemno-knižnej vložke č. XXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX a parc.č. XXXX ktoré boli vo vlastníctve majiteľov S. P. a manželky K. rod. Z., každý mal v 1-ici, pričom na strane 3 vľavo dole je uvedené „nové drobnostné hranice boli omeznikované železnými trubkami“, dňa 30. 11. 1957.

Na základe kúpno-predajnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcimi Jánom Cibulom a manželkou K. P. na jednej strane a kupujúcimi K. C. a U. C. rod. N. dňa 15. 02. 1958 bolo zistené, že na základe geometrického plánu z 30. novembra 1957 č. XXXX/XX boli rozdelené stavebné pozemky, predávajúci predávajú odčlenenú parcelu č. XXXX/X o výmere 6 árov 36 m na stavebné účely. Pod bodom 5 sa uvádza, že v tejto sume nie sú zahrnuté projektovanie ciest a iných verejných investícií, ktoré budú urobené dodatočne a z toho titulu ani kupitelia nemajú nárok na prípadné projektovanie týchto, ktoré budú robené podľa podania do vykonávacieho plánu MNV v budúcich rokoch.

Na základe notárskej zápisnice spísanej JUDr. A. H., notárkou so sídlom U., bolo zistené, že K. S. S., nar. XX. XX. XXXX, maloletá N. S., nar. XX. XX. XXXX a maloletý O. S., nar. XX. XX. XXXX ako predchodcovia odpredali C. N., nar. XX. XX. XXXX a O. N. rod. J., nar. XX. XX. XXXX nehnuteľností vedené Správou katastra U., zapísané na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie J., parc. č. XXXX/X o výmere 135 m², parcela č. XXXX/X o výmere 587 m².

Na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 10. 08. 1988 medzi predávajúcimi K. W., nar. XX. XX. XXXX a K. W., nar. XX. XX. XXXX a kupujúcimi V. H., nar. XX. XX. XXXX a K. H., manželkou, nar. XX. XX. XXXX bolo zistené, že títo odpredali nehnuteľnosti nachádzajúce sa na parc. č. KN XXXX - zastavaná plocha o výmere 248 m², zastavaná plocha o výmere 249 m² vedených v katastri nehnuteľností na evidenčnom liste č. XXXX,XX a vo vlastníckom liste č. XXX pre katastrálne územie J..

Na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. XXD/XX/XXXX vydaného S. L. I., notárom ako súdnym komisárom, po poručiteľke K. H., nar. XX. XX. XXXX bolo zistené, že v rámci dedenia prichádzali do úvahy jej syn V. H., dcéra K. W. a pozostalý manžel V. H.. Účastníci sa dohodli na vyporiadaní dedičstva tým spôsobom, že nehnuteľnosť - rodinný dom súp. č. XXX, katastrálne územie J. na pozemku parc. č. XXXX evidovanej ako parcela C o výmere 462 m, ktorý je opísaný v súpise aktív a pasív dedičstva A/ Aktíva pod bodom 5 nadobúda V. H., nar. XX. XX. XXXX.

Na základe výpisu z listu vlastníctva č. XXX, katastrálne územie J. bolo zistené, že vlastníkom vyššie uvedenej nehnuteľnosti a to rodinného domu postaveného na parc. č. XXXX, súp. č. XXX ako aj pozemku parc. č. XXXX o výmere 462 m² je V. H., nar. XX. XX. XXXX.

Na základe geometrického plánu vypracovaného spoločnosťou Z. I. I. W. V., XXX XX D. č. 2/2011 bolo zistené, že týmto geometrickým plánom boli vytvorené z pôvodnej parcely č. XXXX/XX o výmere 55 m² tri parcely a to parcela č. XXXX/XX o výmere 37 m², č. XXXX/XX o výmere 18 m² a č. XXXX/XX o výmere 5 m² a z parcely č. XXXX/XX o výmere 237 m² bola vytvorená parcela č. XXXX/XX o výmere 232 m².

Na základe notárskej zápisnice N XXX/XX, Nz XXX/XX spísanej na Notárskom úrade S. Ž. D. bolo zistené, že v zmysle § 63 zákona č. 323/1992 Zb. došlo k osvedčeniu o nadobudnutí vlastníctva s tým, že E. A. rod. P., nar. XX. XX. XXXX je na základe vydržania so započítaním držby vlastníčkou pozemkov zapísaných v pozemkovej knihe katastrálneho územia J. vo vložke č. XXX parc. č. XXXX - roľa o výmere 5698 m², parc. č. XXXX - lúka o výmere 2957 m². V PK u PKN parc. č. XXXX, parc. č. XXXX/X - ostatná plocha o celkovej výmere 4339 m² (zbytok parcely vykúpené pod IBV), parc.č . PKN XXXX - lúka o celkovej výmere 2957 m². Svoje vlastníctvo k nehnuteľnostiam odôvodnila tým, že tieto parcely ešte pred kolektívizáciou v celosti užívali jej nebohí rodičia S. P. a K. rod. Z. a tieto ešte počas života jej darovali.

Na základe listu vlastníctva č. XXXX vyhotoveného dňa 20. 11. 1996 bolo zistené, že E. A. rod. P. je vlastníčkou pozemkov o výmere 4239 m² vedené ako ostatná plocha zapísaných na parc. č. XXXX a nehnuteľností o výmere 2957 m² vedené ako trvalé trávnaté plochy zapísaných na parc. č. XXXX. Titul nadobudnutia je uvedený osvedčenie N XXX/XX-XXX/XX.

Na základe listu zo dňa 20. 11. 1996 podpísaného E. A. adresovaného Poľnohospodárskemu družstvu J. bolo zistené, že dolu podpísaná E. A. sa obracia so žiadosťou o navrátenie pozemku parcela č. XXXX/X o výmere 4239 m² nachádzajúcej sa v katastri Mesta J., ktorá bola zobratá do užívania zo strany JRD J.. Svoju žiadosť odôvodňuje tým, že spomínaný pozemok potrebuje využiť pre súkromné účely, nie pre podnikanie. Ako dôkaz zasiela list vlastníctva o tom, že parcela č. XXXX/X o výmere 4239 m je v jej vlastníctve, číslo listu vlastníctva XXXX.

Na základe zápisu zo zasadnutia konaného dňa 28. 02. 1997 vo veci dohodnutia podmienok ohľadom odovzdania pôdy - parc. č. XXXX/X o výmere 4239 m² vlastníčke E. A. za prítomnosti zástupcov poľnohospodárskeho družstva, Okresného úradu školstva a kultúry Mesta J., títo sa dohodli tým spôsobom, že pani E. A. bude po ukončení zberu jesennej úrody najneskôr ku dňu 31. 10. 1997 odovzdaná pôda - parc. č. XXXX/X o výmere 4239 m².

Na základe darovacej zmluvy uzatvorenej medzi E. A. rod. P. ako darkyňou a obdarovanými odporkyňou v 1. a 2. rade v tomto konaní bolo zistené, že darkyňa daruje obdarovaným nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX C. k. ú. J., parc. č. XXXX o výmere 4239 m² a to trvalé trávnaté porasty, parc. č. XXXX/X o výmere 3516 m², parc. č. XXXX/XX o výmere 700 m², parc. č. XXXX/XX o výmere 843 m², parcelu č. XXXX/XX o výmere 297 m², parc. č. XXXX/XX o výmere 55 m², parc. č. XXXX/XX o výmere 237 m² a parc. č. XXXX/XX o výmere 17 m². Uvedená zmluva bola uzatvorená dňa 21. 02. 2003.

Na základe výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vyhotoveného dňa 18. 05. 2004 bolo zistené, že nehnuteľnosti uvedené na tomto liste vlastníctva parc. č. XXXX/X o výmere 3516 m², parc. č. XXXX/XX o výmere 700 m², parc. č. XXXX/XX o výmere 843 m², parc. č. XXXX/XX o výmere 297 m, parc. č. XXXX/XX o výmere 55 m², parc. č. XXXX/XX o výmere 237 m² všetko vedené ako trvalé trávnaté porasty a parc. č. XXXX/XX o výmere 17m² sú vo vlastníctve odporkyň 1. a 2.

Súd uznesením č. k. 11C/90/2012-105 nariadil vo veci znalecké dokazovanie, pričom úlohou znalca bolo zistiť či pozemky, ktoré sa nachádzajú a sú zapísané na LV č. XXXX ako parcela č. KNC XXXX/XX o výmere 37m², parc. č. XXXX/XX o výmere 18m² a parc. č. XXXX/XX o výmere 5m² zasahujú do parcel, ktoré boli vytvorené na základe geometrického plánu č. XXXX/XX zo dňa 30. 11. 1957 a ktoré boli následne na základe kúpno-predajných zmlúv odpredané právnym predchodcom navrhovateľov. Druhá otázka bola či oplotenie s pevným základom postavené na pozemkoch nachádzajúcich sa na vyššie uvedených parcelách bolo vybudované v súlade s geometrickým plánom č. XXXX/XX. Z odôvodnenia vyplýva, že dňa 01. 03. 2012 bol na tunajší súd podaný návrh odporcov v 1. a 2. rade v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 8C/71/2012, kde vystupovali ako navrhovatelia a to žaloba na odstránenie stavby. Títo tvrdili, že odporcovia v 1. až 4. rade, ktorí v tomto konaní vystupujú ako navrhovatelia, aby na vlastné náklady odstránili oplotenie s pevným základom. V rámci svojho vyjadrenia v konaní 8C/71/2012 odporcovia sa zároveň domáhali, aby súd určil, že oni sú vlastníkami pozemkov, ktorých v tomto konaní sa navrhovatelia domáhajú vypratania nehnuteľností. Na základe tej skutočnosti, že súd za dôležité potreboval zistiť, či parcely č. XXXX/XX, XXXX/XX a XXXX/XX zasahujú do parcel, ktoré boli odčlenené na základe geometrického plánu č. XXXX/XX zo dňa 30. 11. 1957, resp. nie, t. j. aby sa osvedčilo či v súčasnosti navrhovatelia užívajú tie pozemky, ktoré ich právni predchodcovia nadobudli v rozsahu vytyčenom podľa geometrického plánu č. XXXX/XX.

Ing. N. J., znalec z odboru geodézie a kartografie vypracoval znalecký posudok pod č. XX/XXXX na základe vyššie uvedeného uznesenia s tým, že v rámci odpovede či pozemky - vyššie uvedené parcely zasahujú do parcel, ktoré boli vytvorené na základe geometrického plánu č. XXXX/XX zo dňa 30. 11. 1957 uviedol, že tieto pozemky sa nachádzajú mimo pozemkov vytvorených geometrickým plánom č. XXXX/XX, ktoré boli právnym predchodcom navrhovateľov pridelené na základe tohto geometrického plánu zo dňa 30. 11. 1957. Na druhú otázku či oplotenie s pevným základom postavené na pozemkoch zapísaných na LV č. XXXX parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX sa nachádzajú na týchto pozemkoch, resp. či boli vybudované navrhovateľmi, resp. ich právnymi predchodcami v súlade s geometrickým plánom č. XXXX/XX znalec uviedol, že tieto sa nachádzajú mimo pozemkov pridelených navrhovateľom, resp. ich právnymi predchodcom podľa geometrického plánu č. XXXX/XX zo dňa 30. 11. 1957. Oplotenia s pevným základom podľa súčasne platných údajov v katastre nehnuteľností sú na parcelách č. XXXX/XX, č. XXXX/XX a č. XXXX/XX vedených na LV č. XXXX k. ú. J.. Súd z pozvánky zaslanej znalcom a to všetkým účastníkom ako aj ich právnym zástupcom zistil, že tento ich pozval na ohliadku spojenú s meraním v súdnom spore 11C/90/2012 konanú dňa 19. 09. 2013 na mieste samom.

Súd z písomného vyjadrenia právneho zástupcu odporcov k znaleckému posudku zistil, že títo súhlasia so závermi znalca, ktorý potvrdzuje tie skutočnosti, ktoré oni uvádzajú a to, že parcely č. XXXX/XX, č. XXXX/XX, č. XXXX/XX sa nachádzajú mimo pozemkov geometrického plánu č. XXXX/XX.

Súd z písomného vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľov k znaleckému posudku zistil, že zo znaleckého posudku nevyplýva popis technického postupu ako znalec dospel k znaleckým záverom a bez tohto popisu nie je znalecký posudok kontrolovateľný. Preto navrhovatelia navrhujú, aby súd vyzval znalca na doplnenie znaleckého posudku na predom uvedené skutočnosti. Každý znalecký posudok má stanovené náležitosti. Oprávnenosť dôvodnosti takejto žiadosti vyplýva z toho, že keby ktorýkoľvek z účastníkov znalecký posudok neuznával a žiadal kontrolné znalecké dokazovanie, ani kontrolný znalec by nevedel a nemohol jednoznačne preskúmať oprávnenosť znaleckého posudku.

Súd na základe vyššie uvedeného písomného vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľov vyzval Ing. N. J., aby sa k týmto skutočnostiam vyjadril, pričom súdu dňa 19. 05. 2014 bolo doručené vyjadrenie Ing. N. J., v ktorom uviedol, že pre posudok použil tri podklady, ktoré sú uvedené aj v znaleckom posudku a prvým je meranie pomocou GPS prístroja, ktorý meria v systéme SKPOS a transformáciou súradníc do JTSK som dostal priamo súradnice jednotlivých lomových bodov, prenosom pomocou médií do obrazu situácie - mapy KN - C v elektronickej podobe, ktorú som dostal vo výmennom formáte VGI z dokumentácie Okresného úradu Krupina - katastrálneho odboru - to je druhý podklad. Geometrický plán č. XXXX/XX - tretí podklad je uložený v spise č. I. 74, ktorý som premietal do elektronickej podoby. Tento spôsobom merania (pomocou GPS, ostatne počas merania ste boli prítomní a videli ste spôsob merania) na základe rezortných predpisov vykonávame už päť rokov. Metódy, citujem navrhovateľov „ odkiaľ začal zameranie, ako stanovil prvý bod hranice, od ktorého potom zrejme určoval hranice pozemkov v prírode ...“ nepoužívame už niekoľko desiatok rokov. Postup, ktorý som uviedol je samozrejme pre každého geodetu a znalca z odboru geodézie a kartografie a ktorý takto postupuje, bude postupovať a musí na základe našich predpisov postupovať, preto som nepovažoval za potrebné uviesť to v znaleckom posudku, laikovi to aj tak nič nepovie, podstatné sú pre účastníkov závery a nie značka prístroja, systém na meranie a podobne.

Na základe rozhodnutia Odboru výstavby a vodného hospodárstva rady ONV v J. zo dňa 22. decembra 1958 týmto rozhodnutím sa vyvlastnili pozemky zapísané pod č. XXX parc. č. XXXX a č. XXXX vo vlastníctve S. P. a manželky rod. Z., ktoré boli podľa geometrického plánu s vyznačovacím súpisom vyhotoveného Stavoprojektom závod Zvolen pod č. XXXX/XX. Vyvlastnením nadobúda uvedený vyvlastiteľ vlastnícke práva a opísané nehnuteľnosti.

Súd z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľov na pojednávaniach zistil, že podľa neho jeho klienti uvedené pozemky vydržali, avšak vzhľadom na tú skutočnosť, že by chceli zmierlivo uzatvoriť tento spor, sú ochotní odkúpiť tieto pozemky za 5,- EUR za m² s tým, že nepoukazujú na to, že by uznávali návrh odporcov, že oni sú vlastníkami týchto pozemkov. Jeho klienti, aj keby v zmysle zmluvy z roku 1958 nenadobudli tie pozemky, tak ako ich užívajú, ich právni predchodcovia ich od roku 1958 vždy užívali. Až do návrhu na vypratanie pozemkov nikdy jeho klientov, resp. právnych predchodcov, ohľadom týchto pozemkov zo strany odporcov alebo ich právnych predchodcov neoslovil. Podľa neho aj geometrický plán, ktorý bol urobený odporcami a zároveň doložený do tohto ako aj pôvodného spisu o vypratanie nehnuteľností nie je totožný s geometrickým plánom z roku 1957, teda č. XXXX/XX. Vtedy naozaj právni predchodcovia jeho klientov si tieto pozemky odkúpili a zrejme sa povedalo, že potiaľto je to tvoje a ty môžeš stavať. Je nelogické, aby napr. ak vedie tam nejaká komunikácia, aby si niekto postavil plot 50 cm od tejto komunikácie a nechal tam teda neobrobenú pôdu. V rámci záverečnej reči bolo uvedené, že sa pridriavajú svojich návrhov, poukazujú na to, že súčasní vlastníci alebo navrhovatelia nikdy na týchto pozemkoch nestavali žiadne stavby, tieto oni užívajú tak ako ich nadobudli. Tieto boli zrejme postavené koncom 50.-tych resp. 60.-tych rokov. Žiadajú, aby súd určil ich vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam a v prípade úspechu si uplatňujú trovy konania.

Súd z vyjadrenia právneho zástupcu odporcov na pojednávaniach zistil, že oni poukazujú na to, že sú vlastníkami uvedených nehnuteľností a tiež chceli tento spor urovnať zmierom, avšak výška predajnej ceny je v ich prípade iná. Tak, ako to už uviedli, chceli im to odpredať za 20,- EUR za m². Podľa nich navrhovatelia v tomto konaní neuniesli dôkazné bremeno svojho vlastníctva a žiadali návrh zamietnuť.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 2 O. s. p. vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojiteľnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhlí.

Podľa § 120 ods. 3 O. s. p. ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 123 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) vlastníkom je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 129 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba. Držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 130 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak zákon neustanovuje inak, má oprávnený držiteľ rovnaké práva ako vlastníkom, najmä má tiež právo na plody a úžitky z veci po dobu oprávnenej držby.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa § 7 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností Kataster obsahuje tieto údaje:

- a) geometrické určenie a polohové určenie nehnuteľností a katastrálnych území,
- b) parcelné čísla, údaje o parcelách registra "C" evidovaných na katastrálnej mape, údaje o parcelách registra "E" evidovaných na mape určeného operátu, druhy a výmery pozemkov, súpisné čísla stavieb, údaje o príslušnosti pozemkov k zastavanému územiu obce, 2) údaje o druhoch chránených nehnuteľností, o cenách poľnohospodárskych a lesných pozemkov a údaje o využívaní nehnuteľností, vybrané údaje na začlenenie pozemkov do poľnohospodárskeho pôdneho fondu alebo do lesného pôdneho fondu, údaje o bonitovaných pôdnoekologických jednotkách, vybrané údaje na tvorbu a ochranu životného prostredia a vybrané údaje pre iné informačné systémy o nehnuteľnostiach,
- c) údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkoch nehnuteľností (ďalej len "vlastník") a o iných oprávnených z práv k nehnuteľnostiam (ďalej len "oprávnená osoba"), ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ako aj údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam,
- d) údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach alebo údaje o bodových poliach,
- e) sídelné a nesídelné geografické názvy.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv Údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

Podľa § 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra "E".

Súd na vyššie uvedené zákonné ustanovenia, ktoré sa týkajú § 120 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku poukazuje z toho dôvodu, že v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia súd si môže osvojiť dôkazy, ktoré nie sú medzi účastníkmi sporné (§ 120 ods. 3) a zároveň súd sám rozhodne, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie. Čo sa týka povinností účastníkov, títo sú v rámci konania nielen povinní určité skutočnosti tvrdiť, ale na preukázanie týchto skutočností sú povinní aj označiť dôkazy, ktoré tieto skutočnosti preukážu. Súd teda môže zobrať do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyplynuli z dokazovania účastníkov a tie, ktoré neboli preukázané a ani inak nevyšli najavo, nemôže zobrať do úvahy a z tohto dôvodu takéto skutočnosti nepovažuje za preukázané. Procesná dôkazná povinnosť potom teda určuje samotné postavenie účastníkov v rámci ich dôkaznej povinnosti s tým, že vlastne kto preukáže svoje tvrdenie, ktoré je právne významné v tom ktorom spore, ten je úspešný v samotnom konaní.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal teda preukázané s poukázaním na § 70 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona, že v súčasnosti ako vlastníci nehnuteľnosti, ktorých určenia vlastníctva sa navrhovatelia v 1. až 4. rade voči odporcom v 1. a 2. rade domáhali, sú odporcovia v 1. a 2. rade, ktorí sú zapísaní na liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie J. každý v 1-ici. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že súd má za to, že osoba, ktorá je zapísaná v katastri nehnuteľnosti ako vlastník je jej vlastníkom do tej doby, pokiaľ by sa nepreukázal opak. V prípade, ak chce nejaká osoba preukázať opak, t. j. že osoba ktorá nie je zapísaná ako vlastník, pričom si myslí, že jej vlastnícke právo k tej - ktorej nehnuteľnosti patrí, je povinný podať určovaciu žalobu v zmysle § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo vecí možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. V zmysle uvedeného súd poukazuje na to, že samotnou žalobou sa navrhovatelia domáhali, že síce odporcovia sú zapísaní ako vlastníci nehnuteľnosti, ktorých vlastníctva sa teraz domáhajú navrhovatelia, avšak oni tieto nehnuteľnosti mali nadobudnúť na základe, či už darovacej zmluvy čo sa týkalo navrhovateľky v 1. rade, ďalej navrhovatelia v 2. a 3. rade mali uvedené nehnuteľnosti nadobudnúť na základe kúpno-predajnej zmluvy, pretože ich právni predchodcovia K. a U. C. uzatvorili kúpno-predajnú zmluvu 15. 02. 1958, ktorou odkúpili tieto pozemky od S. P. a jeho manželky K. P. rod. Z., matky odporkyň, resp. čo sa týka odporcov v 4. a 5. rade V. H. a K. H., kde v súčasnosti vystupuje už len odporca V. H., avšak to je syn pôvodného odporcu V. H. nar. XX. XX. XXXX, ktorí mali uvedené pozemky nadobudnúť na základe kúpnej zmluvy a neskôr ich syn na základe tej skutočnosti, že v rámci dedičského konania po nebohej K. H. zdedil uvedené pozemky výlučne on sám. Zároveň však poukázali na tú skutočnosť, že v prípade, ak by sa preukázalo, že ich právni predchodcovia nenadobudli tieto nehnuteľnosti spôsobom na aký poukázali, tak uvedené nehnuteľnosti by nadobudli minimálne vydržaním a spracovaním s tým, že ich predchodcovia uvedené nehnuteľnosti takto užívali od konca 50.-tych a začiatku 60.-tych rokov. Sú však presvedčení a toho názoru, že v minulosti bola ich právnym predchodcom odpredaná aj tá časť pozemkov, ktorej vlastníctva sa v súčasnosti domáhajú.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že odporkyne uvedené nehnuteľnosti evidované v katastri nehnuteľností na č. LV XXXX katastrálne územie J. nadobudli na základe darovacej zmluvy od svojej matky E. A. rod. P. uzatvorenej dňa 21. 02. 2003, ktorá bola zavkladovaná pod č. XXX/XXXX. Na základe uvedenej skutočnosti mal súd teda preukázané, že odporkyne uvedené nehnuteľnosti získali v zmysle právneho titulu darovacej zmluvy.

Čo sa týka nadobudnutia uvedených nehnuteľností daryňou E. A. rod. P., súd mal preukázané, že táto ich nadobudla na základe osvedčenia v zmysle § 63 zákona č. 323/1992 Zb. N XXX/XX, Nz XXX/XX spísanej na Notárskom úrade S.. Ž.W. D. dňa 11. 11. 1996, v zmysle ktorého osvedčenia potom bolo rozhodnuté zápisom do katastra nehnuteľností o vlastníctve E. A. rod. P. t. j. matky odporkyň k týmto nehnuteľnostiam. V rámci uvedeného vlastníckeho práva poukázala na to, že na základe vydržania zo započítaním držby som v celosti vlastníčkou pozemkov zapísaných v pozemkovej knihe ... (týka sa to

aj pozemkov, o ktorých určenie vlastníctva v tomto konaní ide) s tým, že toto právo k nehnuteľnostiam odôvodňuje, že ešte pred kolektivizáciou v celosti užívali tieto nehnuteľnosti jej nebohí rodičia S. P. a K. rod. Z. v celosti a tieto počas života jej darovali. Vzhľadom na politickú situáciu k písomne uzatvorenej darovacej zmluve nedošlo, hoci pozemky jej boli darované. Uvedené skutočnosti ako osoby, ktoré sa v rámci tohto aktu zúčastnili boli aj K. S. rod. P., ďalej O. Z. rod. P. a V. P., ide o osoby, ktoré sú v príbuzenskom vzťahu k E. A. rod. P.. Čo sa týka poukazovania na to, že vlastníckmi uvedených nehnuteľností boli jej rodičia, túto skutočnosť mal súd preukázanú z výpisu z pozemkovej knihy, ktorý sa nachádza na č. l. 14 spisu v rámci geometrického plánu a výkazu plôch č. XXXX/XX, kde ako vlastníci pozemno-knižnej vložky zapísanej na č. XXX parc.č. XXXX a parc. č. XXXX sa uvádzajú osoby S. P. a manželka K. rod. Z. v 1-ici. Na základe tejto skutočnosti mal súd preukázaný titul nadobudnutia odporkýň k nehnuteľnostiam, ktorých vlastníctva sa navrhovatelia domáhali.

Čo sa týka tej skutočnosti, na základe ktorej odporcovia poukazovali na svoje vlastníctvo a že uvedené parcely nemôžu patriť navrhovateľom, pretože predmetné parcely, o ktorých vlastníctvo tu ide boli pôvodne parcelami, ktoré sa odčlenili v zmysle geometrického plánu č. XXXX/XX, tak ako to súd v prechádzajúcich dôkazoch popísal, navrhovatelia mali súdu preukázať tú skutočnosť, že ich právni predchodcovia si odkúpili uvedené nehnuteľnosti, o ktorých vlastníctvo tu ide, kúpnyimi zmluvami. Na preukázanie tejto skutočnosti, že tomu tak nebolo, súd mal doložený v spise geometrický plán, ktorý si dali vypracovať odporkyne a ktorý bol vypracovaný spoločnosťou Z. I. I. W. V. , XXX XX D., v zmysle ktorého bolo preukázané, že parcely č. XXXX/XX, č. XXXX/XX a č. XXXX/XX nie sú parcelami, ktoré boli pôvodne odčlenené na základe geometrického plánu č. XXXX/XX. Na základe tejto skutočnosti bolo teda preukázané, že tieto nehnuteľnosti nemohli byť ani v zmysle geometrického plánu č. XXXX/XX odpredávané právnym predchodcom navrhovateľov, keďže neboli v tom čase z pozemkov, ktoré patrili právnym predchodcom odporcov vyčlenené na predaj. Z tohto dôvodu, nakoľko navrhovatelia namietali správnosť údajov v tomto geometrickom pláne, súd nariadil uznesením č. k. 11C/90/2012-105 zo dňa 22. 05. 2013 znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézie a kartografie, odvetvie geodézia, odvetvie kartografia a fotogrametria X. N. J., ktorý mal svojim znaleckým posudkom potvrdiť či tak, ako sú geometrickým plánom, ktorý si dali odporkyne urobiť, vytýčené hranice pozemkov, či tieto sú správne a či zasahujú tieto do parcel, ktoré boli vytvorené do geometrického plánu č. XXXX/XX a zároveň sa mal aj vyjadriť k tomu či oplotenia s pevným základom postavené na pozemkoch, o ktorých vlastníctvo tu ide, v súlade s geometrickým plánom č. XXXX/XX. Čo sa týka odpovede na prvú otázku znalec jednoznačne uviedol, že zameranie tak, ako je uvedené v geometrickom pláne, ktorý si dali odporkyne urobiť je správne a tie pozemky, ktoré týmto geometrickým plánom vznikli sa nachádzajú mimo pozemkov, ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. XXXX/XX. Z uvedeného teda vyplýva, že tieto pozemky, o ktorých vlastníctvo tu ide, nikdy neboli predané právnym predchodcom navrhovateľov a teda vždy patrili právnym predchodcom odporkýň. Čo sa týka druhej otázky, táto bola skôr dôležitá pre to, či navrhovatelia, ktorí sú v konaní 8C/71/2012 ako odporcovia a ktorí by mali uvedené pozemky vypratať, či svojimi plotmi zasahujú do vlastníctva vlastníkov, ktorí sú zapísaní v katastri nehnuteľností. Na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za to, že kúpnyimi zmluvami, ktorými právni predchodcovia navrhovateľov odkúpili pozemky, ktorých vlastníci sú zapísaní v súčasnosti ako navrhovatelia, tieto pozemky neboli odkúpené v rozsahu tých parcel, o ktorých vlastníctvo v tomto konaní ide a čoho sa domáhajú navrhovatelia, že ich právni predchodcovia tieto pozemky odkúpili.

Čo sa týka druhej časti návrhu, navrhovatelia poukázali na to, že v prípade, ak by teda tie pozemky boli správne vyznačené a teda, že by neboli predmetmi kúpno-predajných zmlúv ich právnych predchodcov, že tieto oni nadobudli minimálne vydržaním, nakoľko na konci 50.tych a začiatkom 60.-tych rokov si tieto pozemky oni oplotili, v dobrej viere ich až do podania žaloby, resp. dovtedy, kým ich odporkyne neoslovili, užívali nikým nerušene a teda, že už uplynula v dobrej viere desaťročná vydržacia lehota pre získanie vlastníctva k týmto pozemkov. Súd s poukázaním na § 132 ods. 1 OZ poukazuje na to, že vlastníctvo možno nadobudnúť aj na základe iných skutočností ustanovených zákonom, pričom jednou z týchto skutočností môže byť aj nadobudnutie vlastníctva vydržaním. Podľa § 134 ods. 1 OZ oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov a ak ide o nehnuteľnosť po dobu 10 rokov. Podľa odstavca 3 do doby sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Podľa § 129 OZ držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená. Teda základnou podmienkou vydržania je oprávnenosť držby, ktorá musí mať charakter držania veci so zámerom mať ju pre seba. Oprávnenosť držby sa musí posudzovať z hľadiska existencie

právneho titulu, o ktorý sa dobrá viera držiteľa opiera. Musí však byť vždy daný titul, ktorý aj nemusí byť perfektný, napr. titul, ktorý v rámci právneho poriadku by nebol za súčasnej právnej úpravy akceptovaný katastrálnym úradom, resp. napr. v prípade kúpnych zmlúv, ak účastníci by uzatvorili kúpnu zmluvu alebo inú zmluvu, na základe ktorej vzniká vlastníctvo, ale túto by nedali vyznačiť v pozemkovej knihe, v súčasnosti v katastri nehnuteľnosti, avšak kupujúci resp. nový vlastník by sa správal tým spôsobom, že mu uvedené nehnuteľnosti patria a pôvodný vlastník by túto situáciu počas vydržacej doby 10 rokov nenamietal, v tom prípade by došlo k vydržaniu uvedených nehnuteľností. Preto sa súd musí zaoberať tou skutočnosťou či právni predchodcovia navrhovateľov v rámci kúpnych zmlúv nadobudli uvedené pozemky, o ktorých určenie vlastníctva ide, či tieto boli v tých kúpnych zmluvách, resp. nie. Otázkou či tieto pozemky sa predávali v kúpnych zmluvách právnym predchodcom navrhovateľov alebo nie, súd mal vyriešenú tým, že v zmysle geometrického plánu vypracovaného v roku 1958 č. XXXX/XX tieto nemohli byť v žiadnom prípade zahrnuté ako pozemky, ktoré sa mali právnym predchodcom prevádzať, čo bolo preukázané dvoma geometrickými plánmi, t. j. jedným, ktorý dal vypracovať súd a jedným, ktorý si dali vypracovať odporcovia. Na základe tejto skutočnosti teda nemôže svedčiť v prospech právnych predchodcov navrhovateľov oprávnenosť titulu a dobrej viery, že im uvedené pozemky patria. Čo sa týka poukazovania na to, že ich právni predchodcovia užívali a si tam vybuodovali oplotenie, v samotnom geometrickom pláne č. XXXX/XX sa dole na strane tohto plánu nachádzajú slová, že hranice boli omeznikované železnými trubkami. Na základe tohto teda znamená to, že vlastne hranice pozemkov boli vyznačené a právni predchodcovia navrhovateľov podľa týchto bodov nepostupovali a ploty na svojich pozemkoch si podali aj na pozemky, ktoré patrili predchodcom odporkýň. Z uvedeného teda nestačí len subjektívne presvedčenie držiteľa o tom, že mu vec alebo právo patrí, ale musí vychádzať z konkrétnych okolností, teda v tomto prípade z právneho titulu kúpnej zmluvy, ktorý by mal mať za následok vznik práva.

V judikatúre sa nadobudnutie vlastníckeho práva striktno dodržiava zásady *nemo plus iuris a to*, že nemožno nehnuteľnosť nadobudnúť od nevlastníka a to ani vtedy, ak by bol ten nadobúdateľ v dobrej viere. Preto súd poukazuje na to, že všetky zmluvy, či už kúpne, darovacie resp. iné spôsoby nadobudnutia tých častí nehnuteľností medzi právnymi predchodcami navrhovateľov a navrhovateľmi sú v týchto častiach neplatné a ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, pretože boli by prevádzané nehnuteľnosti, ktoré právni predchodcovia nikdy nemohli vlastniť a aj z tohto dôvodu sú návrh navrhovateľov zamietol.

Čo sa týka nevykonania dôkazu a to výsluchu znalca X. N. J., ktorý bol navrhnutý zo strany právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní, súd uvedený dôkaz nevykonal z tohto dôvodu, že dokonca dvoma znaleckými posudkami bola preukázaná oprávnenosť a skutočný stav zameraných nehnuteľností, pričom súd vzal do úvahy aj vyjadrenie k znalca k sporným namietaným otázkam a má za to, že uvedenie takéhoto dôkazu by neprispelo k inému rozhodnutiu súdu. Podľa súdu znalec postupoval pri vypracovaní znaleckého posudku štandardným spôsobom, o čom svedčí hlavne jeho vyjadrenie a o čom svedčia aj tie veci, že sa stotožnil so znaleckým posudkom, ktorý si dali vypracovať odporcovia s tým, že tieto hranice sú totožné v oboch znaleckých posudkoch. Čo sa týka toho znaleckého posudku, ktorý si dali odporcovia vypracovať, tento bol zároveň ako správny posúdený aj katastrálnym úradom, keďže na základe neho došlo k zápisu nových parciel do katastra nehnuteľností. Z tohto dôvodu teda uvedené znalecké posudky sú považujú za správne.

Podľa § 151 ods. 3 O. s. p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

§ 120 ods. 1, 2, 3 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 157 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 123 zák.č. 40/1964 Zb.

§ 129 zák. č. 40/1964Zb.

§ 130 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 132 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 134 ods. 1, 3 zák. č. 40/1964

§ 7 zák. č. 162/1995 Z. z.

§ 70 ods. 1, 2 zák. č. 162/1995 Z. z.

§ 151 ods. 3 zák. č. 99/1963 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).